

815

ZARZĄDZENIE Nr 108 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lipca 1951 r.

w sprawie zmiany statutu komitetów kultury fizycznej.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 30 grudnia 1949 r. o organizacji spraw kultury fizycznej i sportu (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 526) zarządza się, co następuje:

1. W statucie komitetów kultury fizycznej nadanym zarządzeniem Nr 57 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 1951 r. (Monitor Polski Nr A-29, poz. 374) § 17 otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 17. Na czele powiatowego komitetu kultury fizycznej stoi przewodniczący mianowany przez przewod-

niczącego prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej na wniosek przewodniczącego właściwego wojewódzkiego komitetu kultury fizycznej, uzgodniony z prezydium właściwej powiatowej rady narodowej“.

2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

816

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 4 lipca 1951 r.

w sprawie powoływania komisji w przedsiębiorstwach państwowych oraz organizacjach spółdzielczych.

W wykonaniu pkt VI uchwały Nr 36 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie trybu powoływania komisji resortowych i wynagradzania za udział w posiedzeniach (Monitor Polski Nr A-9, poz. 134) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie niniejsze dotyczy powoływania komisji w przedsiębiorstwach państwowych, związkach spółdzielni, spółdzielniach, centralach spółdzielni i centralach spółdzielczo-państwowych, zwanych dalej w skróceniu „jednostkami organizacyjnymi“.

§ 2. Przez komisje, o których mowa w § 1, należy rozumieć czasowe zespoły pracy, powoływane w poszczególnych jednostkach organizacyjnych do wykonania określonych zadań w przypadkach uzasadnionych wagą problemu i jedynie wówczas, gdy zagadnienie nie może być rozwiązane przez pracowników danej jednostki organizacyjnej, lecz wymaga współpracy pracowników innych jednostek organizacyjnych albo fachowców spoza danej jednostki organizacyjnej.

§ 3. 1. Komisje powołuje kierownik jednostki organizacyjnej za zgodą właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego), w przypadku zaś jednostek podległych władzom terenowym — za zgodą prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej.

2. Komisje mogą być powoływane tylko przy określonej jednostce organizacyjnej.

3. Komisje podlegają służbowo kierownikowi jednostki organizacyjnej, przy której zostały powołane, lub jego zastępcy, wobec których przewodniczący komisji ponoszą odpowiedzialność za właściwą organizację oraz tryb i wynik prac komisji.

4. Zarządzenia kierowników jednostek organizacyjnych o powołaniu komisji powinny być przesyłane drogą służbową właściwemu ministerstwu (lub urzędowi centralnemu), które na ich podstawie przysyłać będzie co miesiąc Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dep. Organizacyjno-Prawny) wykazy powołanych komisji. Wykazy te powinny zawierać dane określone w § 7 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 5.

§ 4. 1. Wniosek o udzielenie zgody na powołanie komisji (§ 3 ust. 1) powinien być podpisany przez kierownika jednostki organizacyjnej i zawierać uzasadnienie celowości powołania komisji, zamierzony czas jej

działania oraz preliminarz wydatków. Preliminarz wydatków powinien być podpisany przez głównego (starszego) księgowego.

2. Do wniosku należy dołączyć projekt zarządzenia o powołaniu komisji.

3. Zarządzenie powinno zawierać m. in. nazwę komisji, jej zadania, skład osobowy, siedzibę komisji oraz powinno określać wysokość wynagrodzenia przewodniczącego i członków komisji za udział w posiedzeniach oraz sposób pokrycia wydatków.

§ 5. 1. Jeżeli komisja powołana została do wykonywania zadań objętych zakresem działania jednostki organizacyjnej, przy której została powołana (§ 3 ust. 2), wynagrodzenie otrzymywać mogą jedynie członkowie powołani spoza grona pracowników tej jednostki organizacyjnej.

2. Wysokość wynagrodzenia za udział w posiedzeniu lub posiedzeniach tej samej komisji w ciągu doby nie może przekraczać kwoty maksymalnej diety dziennej, przewidzianej przy podróżach służbowych pracowników państwowych.

3. W przypadkach, gdy udział w komisji biorą specjaliści o wysokich kwalifikacjach bądź też gdy przemawia za tym doniosłość zadań komisji, dopuszczalne jest za zgodą właściwego ministra wynagrodzenie wyższe, nie przekraczające jednak kwoty zł 30 za udział w posiedzeniu, bądź też wynagrodzenie ryczałtowe.

4. Przewodniczącemu komisji przysługuje 150% wynagrodzenia członka komisji.

5. Wynagrodzenie powyższe może być wypłacone tylko za posiedzenia odbyte poza godzinami służbowymi.

6. Sekretarz komisji, o ile nie jest członkiem komisji, nie może pobierać wyższego wynagrodzenia niż przewidziane w ust. 2.

7. Zamiejscowi członkowie otrzymują niezależnie od wynagrodzenia za udział w posiedzeniach zwrot kosztów przejazdu oraz diety i należności za noclegi według norm ustalonych dla pracowników państwowych przy podróżach służbowych.

8. Opracowanie poszczególnych zagadnień należących do zakresu działania komisji przewodniczący komisji może powierzać rzeczoznawcom zarówno spośród członków komisji, z wyłączeniem pracowników jednostki organizacyjnej, przy której powołano komisję, jak i spo-

śród innych osób, na zasadzie umowy, zgodnie z obowiązującymi przepisami i w granicach ustalonych w preliminarzu wydatków komisji.

§ 6. Powoływanie komisji, których członkowie nie otrzymują wynagrodzenia za udział w posiedzeniach, nie wymaga zgody, o której mowa w § 3 ust. 1.

§ 7. 1. Kierownicy jednostek organizacyjnych, w których w dniu wejścia w życie niniejszego zarządzenia działają komisje w rozumieniu § 1, zgłoszą drogą służbową w terminie 1 miesiąca od dnia wejścia w życie zarządzenia właściwemu ministerstwu (urzędowi centralnemu, prezydium wojewódzkiej rady narodowej) wykazy istniejących komisji ze wskazaniem:

- 1) nazwy komisji,
- 2) daty i podstawy powołania,

- 3) zadań komisji,
 - 4) składu osobowego,
 - 5) czasu trwania,
 - 6) wysokości wynagrodzenia członków,
 - 7) kredytów budżetowych,
- wraz z dołączeniem wniosków co do dalszej działalności komisji.

2. Do zatwierdzenia tych komisji zostanie zastosowany tryb przewidziany w § 3 ust. 1 i § 4.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1951 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. E. Szyr

817

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 czerwca 1951 r.

w sprawie udzielania krótko- i średnioterminowych kredytów uspołecznionym przedsiębiorstwom drobnej wytwórczości na finansowanie inwestycji pozalimitowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) w związku z § 17 uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie zwiększenia produkcji artykułów masowego spożycia, wytwarzanych przez uspołecznione zakłady drobnej wytwórczości (Monitor Polski Nr A-123, poz. 1529), zarządza się, co następuje:

§ 1. Banki finansujące eksploatację, zwane dalej „bankami”, udzielać będą:

- a) przedsiębiorstwom (zakładom) przemysłu miejscowego, zwanym dalej „inwestorem” — krótkoterminowych kredytów antycypacyjnych na finansowanie inwestycji pozalimitowych w przypadkach określonych w § 17 ust. 1 pkt 1 lit. a) uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie zwiększenia produkcji artykułów masowego spożycia, wytwarzanych przez uspołecznione zakłady drobnej wytwórczości (Monitor Polski Nr A-123, poz. 1529), i zgodnie z § 3 ust. 4 instrukcji o inwestycjach pozalimitowych, stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 7 kwietnia 1951 r. w sprawie stosowania instrukcji o inwestycjach pozalimitowych (Monitor Polski Nr A-41, poz. 522);
- b) przedsiębiorstwom (zakładom) przemysłu miejscowego oraz spółdzielniom pracy, zwanym dalej „inwestorem” — kredytów średnioterminowych na finansowanie inwestycji pozalimitowych w przypadkach określonych w § 17 ust. 1 pkt 1 lit. c) oraz w § 17 ust. 1 pkt 2 lit. d) uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r., wymienionej pod lit. a) niniejszego paragrafu, i zgodnie z § 3 ust. 5 instrukcji o inwestycjach pozalimitowych, wymienionej pod lit. a) niniejszego paragrafu.

§ 2. W celu uzyskania kredytu średnioterminowego, o którym mowa w § 1 lit. b) niniejszego zarządzenia, inwestor obowiązany jest:

- a) złożyć w banku oświadczenie, iż nie może sfinansować inwestycji pozalimitowych w całości ze źródeł, wymienionych w § 17 ust. 1 pkt 1 lit. a) i b) bądź w § 17 ust. 1 pkt 2 lit. a), b) i c) uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r., wymienionej w § 1 lit. a) niniejszego zarządzenia;
- b) uzyskać zaświadczenie banku, o którym mowa w § 9 instrukcji o inwestycjach pozalimitowych, wymienionej w § 1 lit. a) niniejszego zarządzenia;
- c) po uzyskaniu zatwierdzenia zgłoszenia inwestycji pozalimitowych przez władzę uprawnioną do wydania decyzji złożyć formalny wniosek o udzielenie kredytu na sfinansowanie inwestycji pozalimitowych, załączając do niego odpis zatwierdzonego „zgłoszenia inwestycji pozalimitowych”, przyjętego do finansowania przez bank finansujący inwestycje — zgodnie z §§ 22 i 23 instrukcji o inwestycjach pozalimitowych.

§ 3. W celu uzyskania krótkoterminowego kredytu antycypacyjnego, o którym mowa w § 1 lit. a) niniejszego zarządzenia, inwestor obowiązany jest spełnić warunki wymienione w § 2 lit. b) i c) z tym, że inwestor powinien ponadto przedłożyć bankowi i uzgodnić z nim plan akumulacji środków pieniężnych, przeznaczonych na inwestycje pozalimitowe, o którym mowa w § 13 ust. 1 instrukcji o inwestycjach pozalimitowych.

§ 4. Bank wydaje zaświadczenie, o którym mowa w § 2 lit. b), zgodnie z postanowieniami § 9 instrukcji o inwestycjach pozalimitowych z uwzględnieniem wyniku zbadania aktualnej sytuacji finansowej inwestora oraz jego możliwości akumulacji środków na spłatę kredytu.

§ 5. Na podstawie wniosku, o którym mowa w § 2 lit. c), bank ustala wysokość kredytu oraz termin jego spłaty zgodnie z postanowieniami § 3 ust. 4 i 5 instrukcji o inwestycjach pozalimitowych, zawiadamiając inwestora o przyznaniu kredytu.

Spłata krótkoterminowych kredytów antycypacyjnych następuje jednorazowo w terminie, ustalonym przez bank, spłata zaś kredytów średnioterminowych następuje w ratach kwartalnych lub półrocznych, ustalonych przez bank.